B O X

Reuniunea dela Barascheum

De pe scenă

Duminecă la Barascheum, deşi sala, nu se bucură de prea mare vad pugilist, iar ora şi programul nu prea dădeau cine ştie ce speranţe de... hai să spunem «succes» a fost o animaţie demnă şi de înmormântarea unui general de divizie.

Totuşi, afluenţa aceasta îşi are explicaţia ei. Ba o găsim chiar naturală, pentrucă abilul organizator al reuniunei de Duminecă, D. Taubman (Nely), e un brav negustor pe Calea Văcăreşti, astfel că venerabilii confraţi întru negoţ din cartier, şi-au dat tot concursul pentru săltarea negoţului.

Organizarea, — propriu zisă — poate din prea multă umanitate, a avut câteva mici lapsusuri, dar publicul nostru, indulgent şi iertător, va scuza desigur faptul că fotoliile erau ocupate de footballişti, cei cu bilete de 200 lei făceau pe baletistele în vârful picioarelor, iar «cunoscuţii» cu gratis, cu musca pe căciulă, stăteau foarte rezervaţi la rezervat.

In schimb pe scenă intrarea era de o stricteţe, adequată stării de asediu.

Noroc că am avut la mine livretul militar, Altfel, rămâneam în sală... şi o păţeam.

O păţeam, că era tare cald.

Atât de cald, încât s'a dat şi o decizie proastă.

Restul de matchuri terminate prin abandon, au fost judecate xetrem de just.

Am uitat să spun că a arbitrat şi Jeny, care de astădată, după o lungă absenţă depe ring şi probabil neantrenat, nu a mai sărit peste corzi.

Şi chiar dacă ar fi vrut să rişte o exhibiţie, nu avea peste ce să sară.

Pentrucă, oricât de bine ar fi fost înădite pansamentele dela policlinica Barascheum, nu puteau să înşele ochii experimentaţi ai lui Jeny.

Marin Stănescu cu Climan, nu prea a ieşit la liman...

Dar l-a scos juriul, iar spectatorii au scos, şi ei ţipete de indignare.

S'au indignat toţi, afară de Vexu, deşi Stoian îl enerva mereu.

Cu tot calmul lui, Vexu nu prea îl privea cu ochi buni, şi până la urmă, i s'a închis un ochiu...

Toţi ochii urmăreau cu atenţie pe Nea Pavel, care s'a rezimaţ de frânghii, a căror soartă tragică a făcut să ni se rupă inima...

Şi lui Jean Marinescu i s'a rupt o mână.

— «Săracu Oaie...»

Lumea se stâlceşte să iasă; la garderobă s'au schimbat paltoane cu galoşi, pe scară picioare fracturate, şi d. Taubman se vaită că a pierdut.

Unii nu-l cred şi-l consolează.

Alţii cred, şi-l felicită.

Realitatea, o cunosc însă foarte bine, — din întâmplare — şi cu tot respectul ce-l am pentru secrete, o să-l divulg, pentrucă prea mare noroc am avut ca să fiu eu acela care să-l aud pe d. Taubman (Nely), şoptind d-lui Taubman (Ricu), un frate mai mare:

— «Ia o maşină şi du-te spune-i lui tata că am gâştigat opt mii. Şi vezi, ia-o, pe Udricani, că taxează mai puţin».

Matchurile

Exceptând lipsurile pe cari organizatorii dela Barascheum — după aproape un an de activitate — n'au ajjuns încă să le poată retuşa (control nerespectuos, aglomeraţie la intrare şi în sală, intervertirea locurilor în sensul că parterul a fost obligat să se mulţumească cu locuri în picioare, în timp ce rezervatele erau ocupate de galerie, etc.) reuniunea de eri dela Barascheum s'a bucurat de un succes apreciabil... de casă.

Publicul a asistat în număr excepţional de mare.

Matchurile însă au lăsat de dorit. O vedetă care durează un minut şi jumătate şi se prelungeşte apoi cu 3 minute de teatru jucat de Marinescu cu veritabile aptitudini de cabotin, nu este o notă onorabilă pentru o reuniune.

Intâlnirea CLIMAN—STANESCU a fost ceva mai susţinută. S'a soldat însă cu un verdict (match nul) asupra căruia, spectatorii (cari îl văzuseră învingător pe Climan) n'au fost de aceeaş părere cu juriul şi de aici. obişnuitele proteste.

Cel mai frumos match al zilei a fost acela dintre STOIAN şi WEXU. Evident, Stoian a învins. Wexu însă atât cât a putut să ducă lupta a făcut o admirabilă partidă de curaj — poate cea mai bună din carieră — acceptând cu sânge rece loviturile lui Stoian şi reuşind la rândul său câteva crocheturi destul de precise.

Cu ochiul stâng complet închis însă, a fost obligat să abandoneze în repriza opta când în orice caz era învins la puncte. Dar când mai avea suficiente resurse pentru a putea merge până la sfârşit.

Intâlnirea PAVELESCU—JEAN MARINESCU a durat mai puţin de două minute, în care timp s'au schimbat trei lovituri. Marinescu a reuşit una singură, suficientă totuşi pentru a-l zdruncina pe Pavelescu. Două «lopeţi» ale lui Pavelescu însă au restabilit situaţia, şi pentru a camufla abandonul, Marinescu pretinde că... i s'a rupt mâna.

Matchurile de amatori au evidenţiat forma elevilor lui Nour, cari s'a evidenţiat astfel încă odată ca un profesionist corect şi muncitor.

REZULTATELE TECHNICE

D. PAVELESCU învinge pe JEAN MARINESCU prin abandon în prima repriză.

VASILE STOIAN învinge pe OSCAR WEXU prin abandon în repriza 8-a.

CLIMAN şi M. STANESCU: match nul.

AMATORII

Abramovici (M.) învinge la puncte pe Petre Dumitrescu (H.).

Titi Lungu (M.) face match nul cu Toma Dragomir.

Tr. Georgescu (M.) învinge prin abandon în prima repriză pe Nichita (R.).

Tr. Mihăilescu (M.) face match nul cu Aurel Anghelută (C. F. R.).

WEXU LA REDACŢIE

Am primit astăzi de dimineaţă vizita lui Wexu, care ne-a declarat următoarele:

Este indiscutabil că Stoian a fost mai bun decât mine şi că victoria i-a fi revenit lui în orice caz. In momentul când am abandonat însă, aveam ochiul stâng complect închis şi cred deasemenea că şi diferenţa de greutate (aproape 6 kgr.) a fost hotărâtoare. In condiţiuni normale aş fi mers până la sfârşitul matchului.

O reuniune la Slatina

Gruparea Y.M.C.A.-Slatina, de sub conducerea d-lui lt. Arcadian, organizează Joi 2 Martie o nouă reuniune pugilistică.

In match vedetă **Patriciu Milcoveanu**, un excepţional produs al lui Cristian Panaitescu, care are la activ victorii asupra lui Florian Mănescu, timişoreanul Toth, ieşanul Băncescu şi un match nul cu Cionoiu, va fi opus lui **Alexandru Bunea**, a cărui ultimă victorie prin k. o. asupra lui Emanoil Ionescu a arătat că se găseşte în cea mai bună formă.

Programul complet al acestei reuniuni este următorul:

PATRICIU MILCOVEANU — ALEXANDRU BUNEA, match în 8 reprize a 3 minute.

Willy Kreising (Y. M. C. A.)— **Dinu Dobre** (C. F. R.).

Petre Frânculescu (Y. M. C. A.)— **Dumitru Iordănescu** (C. F. R.).

Gheorghe Frânculescu (Y. M. C. A.— **Dumitru Panaitescu** (C. F. R.) **Constantin Tudose** (Y. M. C. A.)— **Vlad Gavrilenco** (C. F. R.).

Marin Iordache (Y. M. C. A.)— **Romeo Toson** (C. F. R.).

De prin săli...

ION GORUN a intrat în manajamentul d-lui Radu Ottulescu.

*

AMATORUL NICULAE CIOCAN a fost exclus pentru totdeauna din Asociaţia Sportivă C. F. R.

*

FRAŢII FRANCULESCU, campioni regionali ai Olteniei, se vor stabili în curând în Bucureşti.

*

CAMPIONATELE C. F. R-ului se vor disputa, anul acesta, în prima jumătate a lunei Aprilie.

*

TURDA organizează Sâmbătă 4 Martie, în noua sală din strada Viorele 34, o reuniune cu concursul cluburilor J. M. C. A. Ringul, Lucian Popescu şi C. F. R.

*

LA IAŞI are loc Duminecă 5 Martie o reuniune organizată de gruparea «Sport şi Muzică».

După Schaaf, von Porath

America a fost sguduită de un nou accident pugilist, cu urmări grave. După ce, acum câteva zile, germano-americanul Ernie Schaaf şi-a găsit moartea în urma unui match de box, Vineri seara, un alt boxeur de categorie grea, norvegianul Otto von Porath a suferit un accident care nu este exclus să-l coste viaţa.

In cursul unui match pe care l-a disputat la Chicago, în tovărăşia lui Tuffi Griffith, norvegianul a primit o puternică lovitură în regiunea ficatului şi nemai putând să continue lupta a abandonat.

Publicul nedându-şi seama de gravitatea faptului, a huiduit pe norvegian acuzându-l de laşitate şi considerând că încearcă să simuleze pentru a scăpa de o nouă ciocnire cu pumnii adversarului.

Abia când cei prezenţi şi-au dat seama că Otto von Porath nu se preface, manifestaţia ostilă a încetat şi norvegianul căruia îi năvălise sângele pe gură, a fost transportat la spital.

Cele două evenimente pugiliste cu sfârşit tragic, drau mult de gândit celor cari se ocupă de bunul mers al sportului cu mănuşi şi creiază o situaţie neplăcută nobilei arte.

Ringul internaţional

KID CHOCOLATE IN EUROPA

Neputând să locuiască în Statele Unite, decât până în 1934, cubanul Kid Chocolate, campion mondial la categoia pană, va veni în Europa unde va disputa câteva matchuri la Paris, Londra, etc.

REVANŞA HUGUENIN-CAVAGNOLI

Campionul Italiei la categoria muscă, Carlo Cavagnoli, v aboxa în match revanşă cu francezul Maurice Huguenin. Matchul va avea loc Joi 2 Martie la Paris în «Salle dela Mutualité».

Prima întâlnire s'a terminat cu victoria de justeţe la puncte a francezului.

ARA LA EGALITATE CU MARTINEZ ALFARA

Fostul campion european la categoria mijlocie, Ignacio Ara, a terminat la egalitate cu José Martinez de Alfara, campion semi-greu al Spaniei şi fost chalenger la titlul spaniol de aceeaşi categorie. Matchul s'a disputat la Bilbao.

MARIN INVINGATOR

După victoria repurtată asupra lui Rolando, Marin s'a deplasat în Spania unde a susţinut un match contra spaniolului Riera, de care a dispus la puncte. Matchul s'a disputat la Barcelona.

BLAHO — FRABERGER

In matchul pentru titlul semimijlociu al Austrriei, vorr boxa Karl Blaho şi Fraberger. Matchul va avea loc la Viena la 6 Martie. mijlociu al Austriei, vor boxa Karl

JOHNNY KING INVINGATOR

Campionul Angliei la categoria cocoş, Johnny King a dispus uşor la puncte de compatriotul său Davies. Matchul s'a disputat la Manchester în Casinoul Belle Vue.

BERT KIRBY IN SERIE

Fostul campion muscă al Angliei şi învingător prin k. o. al lui Jackie Brown, a repurtat o frumoasă victorie prin k-o în repriza 7-a asupra lui Teddy Rollins. Matchul s'a disputat la Newcastle.

DECMYN, CHALENGER LA TITLUL EUROPEI

Campionul Franţei la categoria uşoară, Henry Deckmyn, a provocat pe campionul Europei la aceeaşi categorie, belgianul Francois Sybille I. B. U. a acceptat provocarea.

MICO A INVINS PE CARCAGUE

Uşorul spaniol José Mico, a dispus de francezul Carcague prin K. O în repriza 6-a. Matchul a avut loc la Barcelona.

C. F. R. la Zurich

Putem da ca sigur, angajamentul perfectat în Elveţia, între organizatorul Blunschi şi delegatul grupării C. F. R. pentru două reuniuni mixte româno-elveţiene la Zurich.

Amatorii ceferişti vor fi opuşi amatorilor asociaţiei «Salle Punching» din Zurich.

Cei doi profesionişti cari vor face declasarea vor fi opuşi unor buni boxeuri germani.

Reuniunile vor avea loc în luna Aprilie şi la interval de două săptămâni. Intre timp, C. F. R. îşi va urma turneul în Franţa.

Călinescu-Dică Schwartz pentru titlu?

Cel mai vechiu campion naţional — D. Călinescu — după un şomaj pe care calităţile lui îl fac inexplicabil este în sfârşit pe punctul de a fi din nou programat.

S'a vorbit în ultimile zile de un match Călinescu—Dică Schwartz, pentru titlu.

Tratativele n'au ajuns încă la un punct concret. Sunt toate şansele însă ca matchul să fie încheiat şi ca «Jim» să-şi apere pentru a 11-a oară titlul pe care îl păstrează de aproape 6 ani.

Spakow a fost suspendat

Secretariatul F. R. B. a primit o adresă din partea I. B. U-ului care-i aduce la cunoştinţă că Federaţia austriacă l-a suspendat pe Spakow.

Conform articolului 23 din regulamentul I. B. U. suspendarea aceasta este valabilă în toate ţările.

Aşa dar, până la aranjarea conflictului cu Rudolf Heinz, adică până la ridicarea suspendării hotărâtă de Federaţia austriacă, Spakow nu va mai putea boxa în nici o ţară afiliată la International Boxing Union.

Gorilla Jones campion al Statelor-Unite

N. B. A. a informat I. B. U. că în urma victoriei asupra lui Sammy Kid Slaughter, Gorilla Jones a fost proclamat campion mijlociu al Statelor Unite

Consecinţa este că Gorilla a fost calificat challenger al lui Marcel Thil.

Turnu-Severin

Pregătiri în vederea sezonului. Campionatul. Carnaval sportiv. Chestiunea terenului

In vederea sezonului apropiat toate societăţile sunt în plină activitate.

„**Sportul Severinean**", făcând noi achiziţii de jucători şi-a întărit simţitor echipele, cari vor fi antrenate de un antrenor străin în curs de angajare. Din partea unui conducător al acestui club aflăm că s'au primit diferite propuneri de matchuri dintre cari şi un turneu în Jugoslavia.

La „**Sborul**" s'au făcut noui remanieri în echipă.

„C. F. R."-ul întărit cu noui elemente va fi un serios adversar în campionatul districtual.

La Orşova, soc. „**Tierna**" este în plină activitate precum şi noul rival „Dunărea" o grupare curând înfiinţată şi care dispune depe acum de elemente valoroase.

In actualul sezon se vor disputa ambele tururi ale primului campionat districtual şi vor lua parte: „Sportul Severinean"-„Sborul"-C. F. R."-„Tierna" şi „Dunărea".

BAL MASCAT

Balul mascat al clubului elitei severinene «Sportul Severinean» s'a bucurat de un desăvârşit succes moral şi material. Comitetul organizator a fost compus din d-nii: Istrate Surdulescu, H. Pintof, I. Grecea, Velizare Surdulescu şi Emil Surdulescu.

TERENUL

Prima chestiune care cere urgentă rezolvare este cea a terenului. Comisiunea Districtuală care are această sarcină credem că va duce la bun sfârşit tratativele cu directiunea liceului „Traian".

După victoria dela Schreiberhau

(Continuare din pag. I-a)

TRAGEREA LA SORŢI

Vineri seara cu o zi înainte de concurs, are loc tragerea la sorţi. Erau în concurs câte doi reprezentanţi a 4 state şi anume: Germania, Ceho-Slovacia, Austria şi România.

Şi aici norocul ne favorizează, căci Hubert trage pentru România I No. 6 şi Zană pentru România II No. 5. Lucru curios, la tragerea la sorţi, statele se înşiră unul după altul aşa că numerile de start dela 1 la 8 erau: Austria 2, Austria 1, Germania 1, Germania 2, România 2, România 1, Ceho-Slovacia 2 şi Cehoslovacia 1. Campionatul consta în 4 coborâri: 2 Sâmbătă şi 2 Duminecă, iar înainte de fiecare coborâre, se făcea una de probă pentru facerea trasei pe pârtie. Ordinea de plecare era următoarea: în coborârea întâia numerile dela 1 la 8, într'a doua dela 5 la 8 şi 1 la 4, într'a treia dela 8 la 1 şi într'a patra dela 4 la 1 şi 8 la 5.

Sâmbătă dimineaţă în prima zi de concurs, plecarea se face cu mare alai în sănii cu muzica şi primarul şi oficialităţile oraşului Schreiberhau în frunte. Fiecare naţiune avea câte una sau 2 sănii şi era rceunoscută prin drapelul respectiv. Nu ştiu dece, dar echipele noastre dela început au fost foarte simpatizate şi băgate în seamă, astfel că pe drum până la pârtie au fost mereu aclamate şi încurajate cu «Bob Heil». La pârtie nu prea multă lume; ningea încet astfel că pârtia cu toate îngrijirile date părea înceată.

CONCURSUL

Intâiu o cursă pentru trasă, ce nu intra în clasament şi apoi prima coborâre. In cursă reprezentanţii noştri şi-au dat seama imediat de posibilităţile lor.

Şi acum un cuvânt despre pârtie: ea are o lungime de 1500 m. cu 4 viragii şi un S, cu pante mijlocii de 12%, iar cea mai mare de 16%. Cronometrajul electric până la 1/100 de secundă, toate posturile legate prin radio şi atât de bine organizat încât mersul fiecărui bob era anunţat la radio de sus dela start şi până la sosire, lucru ce făcea că interesul şi încordarea publicului să fie mereu la maximum.

Incepe coborârea întâia. Işi poate oricine închipui emoţia noastră. Mă întrebam ce vor face ai noştri; îi ştiam tari, dar totuşi aveam teamă şi nu mă puteam încă deprinde cu ideia că România poate câştiga un concurs de asemenea anvergură.

Ningea mereu şi trasa era deja acoperită astfel că ai noştri cu numerile de sart 5 şi 6, aveau avantaj. In sfârşit le vine rândul. Coboară Frim şi Zană dar bobul lor mergea ca o omidă. In zadar boba bietul Zană; în zadar se apleca în viragii. Bobul nu voia să înceapă cu nici un chip.

Urmează bobul Papană—Hubert. Dela început cu o viteză extraordinară. Spicherul anunţă modul ireproşabil în care vin. Intr'adevăr se vedea clasa, iau S-ul ireproşabil, ca şi celelalte viragii, şi trec sosirea. Emoţionat aştept timpul: e mai bun cu 2 secunde ca cel al lui Newlinski... care deţinea şi recordul pârtiei cu 1,25 80/100 minute timp făcut acum 2 ani. Mirare în asistenţă, care parcă-şi zicea: ei, mai sunt 3 coborâri şi vom vedea noi... Totuşi concurenţii se fixaseră asupra posibilităţilor lui Papană şi Hubert. La masă reprezentanţii noştri nervoşi. Hubert şi Papană rugau cerul să nu mai ningă căci aveau acum No. 2 la start, deci mult mai defavorabil. Frim şi Zană bucuroşi de victoria echipei noastre prime dar trişti totuşi că nu pot arăta ce ştiu

A DOUA COBORARE: PAPANA BATE RECODRUL

Incepe cursa de trasă şi ca prin minune încetează să ningă astfel că pârtia devine mult mai repede.

Papană, înainte de start, vorbeşte la radio şi zice: «şi acum vom încerca să batem recordul pârtiei». Bobul pleacă. Nu-mi amintesc să fi avut vreodată o emoţie mai mare. Bobul e anunţat la fiecare moment, cam în modul următor: Bobul e plecat — şi-a luat viteza — merge repede — a ajuns la primul viraj, — a făcut cel mai bun timp 36 secunde, intră în S, îl ia ireproşabil, viteza e enormă — ia o trenă curbă — se apropie de sosire — poate să bată recordul — sosire. Urmează o tăcere mormântală până când speakerul anunţă: **Record bătut** cu 75/100 dintr'o secundă: 1.25" 5/100. Papană vorbeşte din nou la radio: «m'am ţinut de cuvânt şi-s mulţumit». E viu aplaudat de public. Nemţii aşteptau acum ca ultima speranţă pe v. Newlinski. Venea şi el tare de tot, dar parese că după penultimul viraj viteza era prea mare căci un nor de zăpadă ne anunţă că a muşcat din marginea pârtiei. N'tm auzit vreodată un ah! mai desnădăjduit ca al publicului în momentul acela. Ii se spulberase orice speranţă. Bine coborau şi Cehoslovacii I cu bobul Brunne. Totuşi rezultatul brut al primei zile, este: România conduce cu peste 7 secunde.

Ne uitam unul la altul şi nu ne venea să credem: pe jos înapoi până la hotel comentăm. Papană şi cu Hubert sunt foarte obosiţi şi discută tactica ce trebue să adopte a doua zi. Acum se simţeau cu jumătate de povară de campionat pe umeri şi-şi pierduseră şi siguranţa pe care mai ales Hubert o avea înainte de concurs. Nu e uşor să porţi o răspundere atât de mare. Mergem direct la atelier unde, bobul e inspectat cu cea mai mare grijă; nu trebue nimic trecut cu vederea.

Seara toţi suntem liniştiţi, E atmosferă grea, cu toate că toţi felicită pe Români şi-i asigură că au campionatul în mână. Românii, nu se lăsau convinşi.

Nimeni nu mănâncă; toţi stau pe gânduri.

La ora 12 Românii merg la culcare.

A doua zi Duminică un soare splendid şi lume venită din toate colţurile Germaniei. Se apreciază numărul spectatorilor la 15—20.000. Toţi umpleau marginile pistei de sus până jos.

ZIUA DOUA: DESAVARŞIREA VICTORIEI

Hautparleururile anunţă începerea zilei a doua. România I startează de data asta în locul 3 şi România 2 în locul 4. Pistt pare mult mai repede căci e senin şi frig. La cursa de trasă toţi sunt mulţumiţi de pistă. Iată însă că soarele, care bate direct în 2 viragii şi în S, începe să topească zăpada şi gheaţa, ceeace necesită întinderea de pânze pe viragii. Nu aveam emoţii căci era convenit ca în cursa 3-a, Papană să meargă încet şi numai într'a patra, fiind penultimul, dacă va fi pericol, să mărească alura. Nici un incident; atât doar că Papană în alura «înceată» scoboară singurul pista într'un timp subt 1'.30" ceeace măreşte avansul la 11 secunde.

Frim, având de data asta o pistă mai iute şi mergând absolut fără frână, face timpuri mult mai bune decât în ziua precedentă. Ce bine ar fi fugit şi el cu un bob mai cumsecade.

Cu toate pânzele, virajele încep să se spargă.

Acum creşte din ce în ce încrederea noastră în victoria finală şi mă bucur că şi Frim e puţin mai vesel de timpul reuşit. Nemţii pierduseră orice speranţă şi se convinseră şi ei că oamenii României sunt tari, tari de tot şi că merită toată admiraţia pe care nu şi-o ascundeau câtu-şi de puţin. După o scurtă pauză începe ultima cursă. De data asta, România I startează a 7-a şi România II a 8-a. Plin de încredere, ai noştri urcă la start şi începe cursa de trasă. Dar ne mai erau rezervate surprize.

UN ACCIDENT FARA URMARI

Pista devenise din ce în ce mai miposibilă, cu găuri mai ales în virajii. Astfel în cursa de trasă, frânarul cehoslovac la penumtimul viraj din cauza unei derapări teribile e aruncat afară din bob.

Iată şi România I. Totul merge bine, pân când în S, la eşire, Papană — de ce? nici el nu-şi poate explica — se suie până la marginea de sus, şi cu o patină în aer, apoi scoboară brusc virajul «muşcă» zăpada din partea opusă, reuşind să repue bobul pe trasă... şi pe Hubert pe... pârtie. Nu-i rămâne nimic de făcut decât să meargă până la sosire într'o viteză nebună. căci n'avea putinţa să frâneze. Vă puteţi închipui emoţia noastră. Dar, noroc, Hubert n'are nimic şi Papană şi bobul ajung cu bine la sosire. Am avut încă odată noroc. Accidentul se întâmplase doar în trasă şi nu intra în clasament. Gândiţi-vă numai că în cursa regulată pierderea coechipierului înseamnă descalificare şi vă veţi putea explica cu ce groază mă gândeam la cursa viitoare. Mă gândeam numai la partea psihologică a lucrului şi mă întrebam: vor putea Papană şi Hubert trece cu destul sânge rece pe lângă locul accidentului?

Nemţii erau într'o încordare nemaipomenită, începuseră iar să întrevadă o posibilitate, iar eu printre ei cu inima cât un purice.

PAPANA-HUBERT CAMPIONI MONDIALI

Eram în turnul dela mijlocul pistei pe a cărei platformă era loc pentru spectatori şi înăuntrul căruia era instalaţia de radio. Simţeam nevoia să mă plimb, să mă mişc, să fug.

In turn, omul dela Radio îmi arată discul cu «Trăiască Regele» pe care-l şi pregătise. Ce n'aşi fi dat să văd în sfârşit că are dreptate.Incepe cursa: stăteam îndoit pe balustradă şi aşteptam să coboare ai noştri. Nu mă interesa cum coboară ceilalţi; ştiam că nu sunt periculoşi dar important era ca ai noştri să ajungă la potou. Pentru ca emoţia să crească, se mai întâmplă fel de fel de accidente cu celelalte boburi. Astfel lui Newlinski i se rupe direcţia şi se dă în faţa tribunelor la eşirea din S de 3 ori peste cap, iar mai toate boburile la eşirea din penultimul viraj derapează îngrozitor. Se anunţă în sfârşit şi bobul România I. Şi speakerul începe să povestească mersul bobului; eram sfârşit de emoţie, mai ales când anunţă că până la primul viraj, bobul a făcut 38 secunde, adică cu 2 secunde mai prost decât atunci când a bătut recordul, deci mult prea repede, decât avea nevoe. Dar iată-l că apare. Când l-am văzut, mi-a pierit frica. Venea frumos, liniştit şi sigur, încât îţi făcea impresia că parcă îl conducea cineva de sus cu o sfoară nevăzută pe o trasă dinainte pregătită. De data asta ia S-ul jos de tot şi după câteva secunde taie sfoara, realizând victoria definitivă.

Publicul era entusiasmat, se anunţă rezultatul: drapelul românesc este urcat la catarg şi muzica intonează Trăiască Regele în timp ce publicul se scurge în tăcere.

Nu-mi amintesc să fi trăit momente mai înălţătoare; stăteam într'un colţ, priveam drapelul nostru fâlfâind, auzeam «Trăiască Regele» răsunând pe meleaguri străine şi cu toate că sunt tare de înger aproape că plângeam de emoţie.

Jos la potou, cei 4 reprezentanţi ai noştri la fel de emoţionaţi plângeau şi ei de fericire, pe când autografele, fotografii şi cinematografiştii de abia îi mai lăsau să răsufle.

Intoarcerea acasă la hotel a fost o apoteoză iar seara a avut loc o serbare fastuoasă în care s'a făcut împărţirea premiilor, iar preşedintele Federaţiei de bobsleigh, Contele de Frégeolière, într'o cuvântare înălţătoare a lăudat pe reprezentanţii noştri şi eforturile depuse de Federaţia Română de bobsleigh făcută în anul acesta.

Şi acum ceva despre organizaţie. Ea a fost făcută de federaţia germană de specialitate sub conducerea d-lui Hochmann. Rar mi-a fost dat să văd o organizaţie atât de ireproşabilă şi o atenţie mai mare faţă de concurenţi, ca de data sta.

La ei nu există ca la ceilalţi boburi faptul că frânarul joacă un rol secundar şi că conducătorul face ce vrea, ci orice hotărîre ce o luau, o luau după o matură chibzuinţă. Cine i-a văzut cu ce minuţiozitate pregăteau orice fază a luptei, cine i-a văzut absorbiţi în convorbiri lungi de ceasuri întregi, cine i-a văzut cum îngrijeau bobul, cine i-a văzut cum stau în bob în timpul cursei făcând un singur bloc, numai acela poate să-şi dee seama de ce tărie dispune această echipă, cât e de superioară celorlalte şi ce natural era să câştige aşa cum a câştigat.

Nu pot să încheiu, fără să vorbesc şi de ceilalţi doi reprezentanţi ai României.

Frim—Zană e un tandem poate tot atât de bun ca şi Papană—Hubert. Le-a fost însă imposibil să facă mai bine cu bobul ce-l aveau. I-am urmărit pe parcurs: au fost pur şi simplu admirabili. Frim cu modul cum lua virajele iar Zană cum îl secunda. Bobul însă nu voia să meargă cum se cuvenea. Şi acum sunt la sfârşitul povestei mele. Cred că sportivii noştri au înţeles ce au făcut reprezentanţii noştri la Schreiberhau şi au sesizat măreţia evenimentului.

Berlin, 25, II. 1933.

GHEORGHE DRAGU